

T heater

“Zelfs in de slechtste theatervoorstelling zit een basisontroering. De performers staan zich daar voor jou en de andere mensen in het publiek ten volle te geven, één of twee uur lang. Daarna is het klaar en bestaat het niet meer. Prachtig toch, dat artiesten daarvoor kiezen.

“Mijn laatst bezochte voorstelling is een try-out van *Requiem pour l.* van les ballets C de la B. Ik ben bevriend met de regisseur, Alain Platel, en heb dus de eer en het genoegen om zijn voorstellingen altijd als een van de eersten te zien. Het is een

schrijnend portret van het meest zinderende leven in het licht van de overrompelende dood. Veertien muzikanten gaan aan de haal met het *Requiem* van Mozart, onder leiding van Fabrizio Cassol. En dat levert een ongelooflijk indrukwekkend stuk op. Ik ben naar buiten gegaan met zo'n diep besef van: laten we godverdomme onthouden dat we maar één leven hebben, dat is wat ik althans denk, laten we dat vastpakken en er iets mee doen.

“*Rule of Three* moet je ook gaan bekijken. Jan Martens is een vrij jonge choreograaf. Hij maakt volstrekt uniek werk. Je weet nooit wat je bij hem kunt verwachten en toch weet je bij elke voorstelling na twee minuten al dat die alleen van hem kan zijn. Hij vraagt wel iets van zijn publiek, maar je wordt rijkelijk voor je inspanning beloond. *Rule of Three* begint in een razend tempo met een drummer die helemaal losgaat. Het laatste halfuur van de voorstelling is daarentegen juist weer heel stil, en dat zorgt voor een beklijvende ervaring. *Vergeef ons*, een coproductie tussen Toneelgroep Amsterdam en Toneelhuis Antwerpen, is een stuk waar ik me erg op verheug. Guy Cassiers regisseert het. Het is een bewerking van de gelijknamige roman van A.M. Homes. Ik vind die hele trend van romans voor het theater bewerken – enfin, met mijn romans gebeurt het ook, maar toch – niet altijd een heel goed idee. Het leidt toch vaak tot een soort passiviteit. Maar in dit geval denk ik: het zou weleens een enorme meerwaarde op het boek kunnen zijn. Het stuk gaat pas eind februari in première, maar uit wat ik erover hoor, begrijp ik dat dat iets heel bijzonders gaat worden. Een bende sterke spelers, een spannend concept. Guy Cassiers werkt vaak met projecties, waardoor zijn voorstellingen bijna filmisch worden. Nu heeft hij ervoor gekozen om er bijna een soort hoorspel van te maken, begrijp ik. Ik ben benieuwd.”

FOTO CHRIS VAN DER BURGH

FOTO CHRIS VAN DER BURGH

FOTO EELCO SMITS

1 *Requiem pour l.*,
Les ballets C de la
B, Alain Plattel

2 *Rule of Three*, Jan
Martens / GRIP

3 *Vergeef ons* van
Toneelgroep
Amsterdam en
Toneelhuis
Antwerpen, Guy
Cassiers

